

**N:o 45.**

Af herr **P. G. Petersson** i Brystorp, om ändrad lydelse af § 14 riksdagsordningen.

Att nu gällande vilkor för valrätt till Riksdagens Andra Kammare icke kunna anses tillfredsställande torde framgå redan deraf, att från och med 1869 års riksdag förslag till deras förändring riksdag efter riksdag framlagts, likasom att Andra Kammaren upprepade gånger för sin del beslutat ändring i dessa vilkor, ehuru dess beslut till följd af Första Kammarens motstånd icke blifvit Riksdagens. Emellertid synes af erfarenheten från de tvenne senaste riksdagarne framgå att äfven inom Första Kammaren åsigtarna om nödvändigheten att i någon mån tillmötesgå folkets önskningsar vunnit allt flera anhängare.

Den mängd skiljaktiga förslag till ändring af vilkoren för valrätten till Andra Kammaren, hvilka under senare tid framkommit, hafva af motståndarne till hvarje förändring framhållits såsom ett bevis för att frågan ännu icke vore mogen till afgörande, då reformvännerna icke kunnat enas att omfatta något förslag. För min del har jag i förut framlagda motioner framhållit, att gränsen för den kommunala rösträtten äfven lämpligen kunde fastställas som gräns för den politiska, hvilken uppfattning emellertid af åtskilliga skäl icke vunnit tillslutning; då emellertid vid senaste lagtima riksdag såväl konstitutionsutskottet som Andra Kammaren godkänt ett från mitt något afvikande förslag, torde detta ega största utsigt att vinna framgång, hvarför jag äfven ansett mig böra nu ansluta mig dertill.

Jag har alltid sökt framhålla den sanningen, att med skyldigheter äfven böra följa rättigheter, och då genom senaste urtima Riksdags beslut ökade skyldigheter pålades de obemedlade klasserna af vårt folk, har äfven deras kraf på utvidgade rättigheter härigenom vunnit ökad befogethet.

Med den utbredda åsigt inom hela vårt land om nödvändigheten af en utsträckt valrätt, som nu förefinnes, torde, om intet annat, åtminstone klokheten bjuda att genom något tillmötesgående söka minska det missnöje, som ett forsatt underkännande af flertalet af folkets önsknigar redan alstrat och än mer skall öka.

Till stöd för mitt förslag får jag i öfrigt hänvisa till de skäl, jag mer fullständigt behandlat i min vid senaste lagtima riksdag framlagda motion n:o 27. På de i denna motion äfvensom nu här anförda, enligt mitt förmenande, fullgiltiga skäl, får jag föreslå,

att Riksdagen måtte besluta om följande förändringar af 14 § riksdagsordningen:

Valrätt tillkommer, inom den kommun der han bostatt är, en hvar i kommunens allmänna angelägenheter röstberättigad man, hvilken antingen eger eller med stadgad åborätt innehafver fast egendom på landet eller i stad till ett taxeringsvärde af minst 500 kronor, eller eger på annans mark belägen byggnad till nämnda taxeringsvärde, eller för lifstid eller för minst fem år arrenderar eller under minst fem år före valet arrenderat och fortfarande arrenderar jordbruksfastighet till taxeringsvärde ej understigande 3,000 kronor, eller ock till staten erlägger bevillning för en till minst 500 kronor uppskattad inkomst.

Stockholm den 24 januari 1893.

*P. G. Petersson.*

Uti motionens syfte instämma:

*C. J. Hammarström. D. Persson i Tällberg. E. Norman. B. P. Ersson.*  
*N. Nilsson i Vrångebol. J. Andersson i Lysvik. Emil Olsson i Kyrkebol.*  
*O. Anderson i Hasselbol. P. Norberg. P. Truedsson.*  
*P. A. H. Stjernspetz. J. Bromée. A. F. Broström.*  
*J. P. Jansson. A. Hansson i Solberga. S. M. Olsson i Sörnäs.*